

[Ove Fich]

Justitsministeren har den 13. januar i år fremsat forslag til ændring af lov om fonde m.v., altså lovforslag nr. L 113.

Jeg vil gerne sige til indledning, at Socialdemokratiet ikke er enig i det fremsatte lovforslag. Forhistorien er, at efter et meget grundigt forarbejde såvel i et udvalg under Justitsministeriet som også her i Folketinget blev der i 1983 vedtaget en lov om registrering af fonde i et centralt fondsregister. Det blev fulgt op i 1984 med vedtagelsen af regelsættet i lov om fonde og visse foreninger. Det er det regelsæt, som regeringen nu ønsker at ændre totalt gennem nedlæggelse af Fondsregistret.

Regeringens aktion virker temmelig uigenomtænkt og bærer præg af et enormt hastværk. Den har først ved lovens fremsættelse sendt lovforslaget til høring hos de mange organisationer, der må formodes at have en interesse deri. Det virker i det hele taget, som om et omhyggeligt arbejde i første halvdel af 1980'erne nu skal ændres over hals og hoved, og vi spørger os, hvad grundene er hertil.

Regeringen anfører en grund. Den siger, at det er et led i afbureaukratiseringen. Den tror vi ikke på. Man kunne finde utallige andre områder, hvor afbureaukratisering ville give langt større resultater. Her er der kun tale om, at man ifølge regeringens egne opgivelser vil spare 10-12 personer. Det er ærlig talt småting. Så vi savner endnu at få den egentlige begrundelse på bordet.

Lovens eventuelle gennemførelse ville have mange uheldige konsekvenser. For eksempel føres ansvaret for fondenes regnskaber i øget grad over til skattevæsenet. Det betyder, at skattevæsenet får yderligere opgaver samtidig med, at det får nedskåret personalet i disse år.

Værst er det dog nok, at man samtidig giver skattevæsenet en helt ny type opgaver. Det er efter lovforslaget skattevæsenet, der i stedet for Fondsregistret skal ligge inde med alle oplysninger om fondenes forhold. Det er også skattevæsenet, som på begæring skal udlevere oplysninger om fondene. Det er unægtelig en helt ny rolle for skattevæsenet, og jeg gad vidst, hvad Kommunernes Landsforening siger til denne nye opgave.

Interessant er også forslaget om fritagelse for fonde med aktiver på under 250.000 kr. for skattepligt. Samtidig fritages de ligeledes for oplysningspligt ved uddelinger. Vi tror, at man

skal passe meget på her ikke at lægge op til kreativ tænkning.

Til de mindre, men ikke ubetydelige anstødssten, vil jeg gerne nævne, at justitsministeren i lovforslaget foreslår, at medarbejderrepræsentationen i fondsbestyrelser i moderfonde, der driver virksomhed med massemedier, bortfalder. Vi spørger også, hvad det er for noget.

Hvis man er modstander af medarbejderrepræsentation, så sig til, når man behandler love om det. Hvis man mener, at medievirksomheder skal arbejde under specielle forhold, så sig til, når vi behandler det. Men her er det, som om man vil snige det ind.

Vi vil med interesse kigge på de forskellige høringssvar. Men vi må sige, at på baggrund af disse elementer er vores melding, at vi ikke kan støtte regeringens forslag.

Eva Møller (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Helge Adam Møller, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne sige, at Det Konservative Folkeparti hilser dette lovforslag velkommen. Lovforslaget betyder en stor forenkling af fondslovgivningen samtidig med, at forvaltningen af denne gøres langt mere smidig.

Det er også værd at notere sig, at denne forenkling og modernisering ikke kun kommer offentlige myndigheder til gode, men også i stor udstrækning den private del af samfundet, som er involveret i fonde på den ene eller anden måde.

Jeg har med tilfredshed noteret mig, at forslaget åbner mulighed for at hjælpe de mange selvejende institutioner, som i stort omfang varetager opgaver til gavn og glæde for samfundet. Det drejer sig bl.a. om idrætshaller, forsamlingshuse, spejderhytter, museer, teaterinstitutioner osv. En stor del af disse selvejende institutioner vil nu ikke længere blive omfattet af fondslovgivningen eller kan efter ansøgning undtages. Dette er jeg sikker på at alle disse institutioner hilser velkommen.

Efter gennemførelsen af fondslovgivningen for ca. 7 år siden har administrationen af de enkelte fondes forhold vist sig at involvere et ofte stort antal myndigheder. Dette har medført og gør det fortsat unødvendigt mange ekspeditioner mellem forskellige myndigheder. Ofte vil der være flere sagsbehandlere ved disse myndigheder, som må sætte sig ind i sagen – vel at